

Αμείωτη παραμένει η διείσδυση του ελληνικού κεφαλαίου στη Σερβία.

Στη γειτονική χώρα υπολογίζεται ότι δραστηριοποιούνται περίπου 150 ελληνικές επιχειρήσεις που απασχολούν περισσότερους από 10.000 εργαζόμενους.

Σύμφωνα με τον Σύνδεσμο Ελληνικών Επιχειρήσεων Σερβίας (ΣΕΕΣ), οι συνολικές επενδύσεις ελληνικών επιχειρηματικών ομίλων υπολογίζεται ότι ξεπερνούν τα 2,5 δις ευρώ, με παρουσία σε κομβικούς τομείς της σερβικής οικονομίας όπως οι χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, ο ξενοδοχειακός τομέας, ο τομέας των κατασκευών, η ενέργεια, οι τηλεπικοινωνίες, η παραγωγική & εμπορική δραστηριότητα στον χώρο της λιανικής και τα μέσα ενημέρωσης.

Στη γειτονική χώρα το ελληνικό κεφάλαιο βρήκε έναν φορολογικό παράδεισο, εκπαιδευμένο και πειθαρχημένο εργατικό δυναμικό και «ζεστό» χρήμα από κρατικές επιχορηγήσεις.

Σύμφωνα πάντα με τον ΣΕΕΣ, στη Σερβία εξακολουθούν να δραστηριοποιούνται οι τέσσερις συστημικές ελληνικές τράπεζες, Alpha, Εθνική, Eurobank και Πειραιώς.

Αθροιστικά αντιπροσωπεύουν σχεδόν το 15% του ενεργητικού του τραπεζικού τομέα στη χώρα, ενώ διατηρούν περισσότερα από 300 καταστήματα και απασχολούν περίπου 5000 υπαλλήλους.

Η εξάπλωση του ελληνικού κεφαλαίου στη Σερβία γνώρισε μια μικρή κάμψη με το ξέσπασμα της κρίσης, ωστόσο γρήγορα οι θυγατρικές των ελληνικών επιχειρήσεων στη χώρα άρχισαν αν λειτουργούν πιο αυτόνομα από τις ελληνικές μητρικές τους, με αποτέλεσμα να απορροφούν τους κραδασμούς από τη συνεχιζόμενη ύφεση στην Ελλάδα.

Όπως σημειώναμε **σε σχετική ανάρτηση για τις ελληνικές επενδύσεις στην Πολωνία**, ύψους 400 εκατ. ευρώ, τα στοιχεία διαψεύδουν ξανά και ξανά τη φιλολογία που κυριαρχεί στον

«αντιμνημονιακό» δημόσιο διάλογο εντός Ελλάδας, περί «αποικίας χρέους», «ξένης κατοχής» και «ψωροκώσταινας».

Το ελληνικό κεφάλαιο χτυπήθηκε από την κρίση κυρίως λόγω της αδυναμίας του να επιβάλει έγκαιρα εντός Ελλάδας τις αντεργατικές αναδιαρθρώσεις, με αποτέλεσμα να αναγκαστεί να επιστρατεύσει την «Ιερή Συμμαχία» της ΕΕ και του ΔΝΤ, με το ανάλογο τίμημα.

Συνεχίζει όμως την εξάπλωσή του σε Ανατολική Μεσόγειο, Βαλκάνια και Ανατολική Ευρώπη, συνάπτοντας μάλιστα επιθετικές συμφωνίες όπως ο άξονας Ελλάδας – Ισραήλ – Αιγύπτου.

Ο εχθρός βρίσκεται εντός συνόρων, έχει όνομα, πολυτελή γραφεία, διεθνείς συμμαχίες, ποικιλόχρωμες κυβερνήσεις στην υπηρεσία του και, κυρίως, ένα κράτος έτοιμο να υπερασπιστεί τα δικαιώματά του σε γη, θάλασσα και αέρα τόσο από τον εξωτερικό όσο – και κυρίως – από τον εσωτερικό εχθρό.

Γ.Μ.